

ताम्रपक्षा स्त्री सयभामासुतायां ताम्रजाजशब्दे दृश्यम् ।
ताम्रपट्टे न० ताम्रनिर्मितं पट्टम् । ताम्रमये लेखनपत्रभेदे
“दद्याद्भूमिं निबन्धं वा कृत्वा लेख्यञ्च कारयेत् । आ-
गमिभद्रन्तपतिपरिज्ञानाय पार्थिवः । पटे वा ताम्र-
पट्टे वा स्वसुद्रोपरिचिह्नितम् । अभिलेख्यात्मनो
वंश्यानात्मानञ्च महीपतिः । प्रतिग्रहपरीमाणं
मानाच्छेदोपवर्णनम् । स्वहस्तकालसम्पन्नं शासनं
कारयेत् स्थिरम्” याज्ञ० ।

ताम्रपत्र पु० ताम्रं रक्तं पत्रमस्य । १जीवशके राजनि० ।
२रक्तवर्णपत्रके वृक्षमात्रे च । कर्म० । ३ताम्रमये लेखन
पत्रे । ४रक्ते दले नवपल्लवे च न० ।

ताम्रपर्णी स्त्री दक्षिणदेशस्य नदीभेदे ।

“ताम्रपर्णी तु कौन्तेय । कीर्त्तयिष्यामि तां शृणु
यत्र देवैस्तपस्तप्तं महद्दृक्छिद्राश्रमे । गोकर्ण इति
विख्यातस्त्रिषु लोकेषु विद्युतः । शीततोयो वज्रजनः
पुण्यस्ततः । शिवः शुभः । हृदः परमदुष्प्रापो मानुषैर-
कृतात्मभिः । तत्र वृक्षदृशादौ च सम्पन्नफलमूलवान् ।
आश्रमोऽगस्त्यश्रियस्य पुण्यो देवसमो गिरिः । वैदूर्यं
पर्वतस्तत्र श्रीमान् मणिमयः शिवः । अगस्त्यस्याश्रम-
स्यैव वज्रमूलफलोदकः” भा० व० ८८ अ० । तस्याः सिन्धु
सङ्गमस्थाने सुक्ताजन्म यथोक्तं “ताम्रपर्णीसमेतस्य सुक्ता-
सारं महोदधेः । ते निपत्य ददुस्तप्तैः यशः स्वमिव
सञ्चितम्” रघुः “सिंहलकपारलौकिकसौराष्ट्रकताम्र-
पर्णीरुपारशराः” कौवेरपाण्डुराटकहैमा इत्याकरा
ह्यहौ” ह० स० ८१ अ० सुक्ताकरोक्तौ । २शिलाभेदे च ।
“ताम्रपर्णी शिला राजन् ! श्रीमान् मलयपर्वतः” भा०
भी० ६ अ० ।

ताम्रपल्लव पु० ताम्राणि पल्लवानि यस्य । १अशोकवृक्षे
राजनि० । २रक्तपल्लवयुक्ते वृक्षमात्रे च । कर्म० । ३रक्ते
पल्लवे कस्त्री ।

ताम्रपाकिन् पु० पच्यते पाकः फलपुष्पादि ताम्रः पाकः
अस्त्यस्य इति । गर्दभाण्डवृक्षे । रत्नभा० ।

ताम्रपात्र न० ताम्रस्य विकारः अण् कर्म० । ताम्रमये
पात्रे तत्र तर्पणविधिस्तर्पणशब्दे उक्तः । “गृहीत्वो-
द्भुम्बरं पात्रम्” इत्यादि स्मृत्या तस्य संकल्पपात्रतोक्ता
तत्र भोजननिषेधो मनुनोक्तो यथा “ताम्रपात्रे न भु-
ञ्जीत भिक्षकांश्चैव शलाबिले । पलाशपद्मपत्रेषु गृही-
भुञ्जीन्द्वं चरेत्” । तत्र हतेतरोद्भूतसंरगव्यादिभोजन-

निषेधमाह स्मृतिसागरे स्मृतिः “नारिकेलजलं कांश्च्ये
ताम्रपात्रे स्थितं मधु । गव्यञ्च ताम्रपात्रस्थं मद्य-
तुल्यं हतं विना । ताम्रपात्रहृतं मांसं यच्च गव्यं हतेत-
रत् । आमिश्रन्तु गवां मांसं दधि मद्यं पयो रजः ।
द्रव्यान्तरयुतं मांसं पयसा संयुतं दधि । पयोऽनुद्भूत-
सारञ्च ताम्रपात्रे न दुष्यति” उत्तरार्द्धानुसारात् “तत्रैव
संस्कृते वज्रौ गोजीरेण चर्चं पचेत् । अस्त्रेण क्षालिते
पात्रे नवे ताम्रमयादिके” शारदांति० वाक्यम् अनुद्भूत-
सारक्षीरविषयम् उद्भूतसारस्यैव तत्र स्थितत्वे निषेधात्
पानपात्रं च ताम्रपात्रं प्रशस्तं यथाह सुश्रुतः दद्यात्
ताम्रमये पात्रे सुशीतं सुशुद्धं पयः” । “जलपात्रं तु
ताम्रस्य तदभावे मृदो हितम्” भाव० ।

ताम्रपादी स्त्री ताम्रः रक्तेः पादो मूलमस्याः ङीप् । हस-
पद्याम् राजनि० । तस्या हंसस्यैव रक्तमूलत्वात्तत्वात्वम् ।

ताम्रपुष्प पु० ताम्रं पुष्पं यस्य । १रक्तकाञ्चने जटा० २भूमि-
चम्पके शब्दच० । ३रक्तपुष्पयुक्तमात्रे लि० । “ताम्रपुष्पैश्च
शिखरैर्दीप्यमानः सुतेजसा” हरिवं० २१७ अ० ।
कर्म० । ४रक्ते पुष्पे न० ।

ताम्रपुष्पिका स्त्री ताम्रं पुष्पं यस्याः कप् कापि अत
इत्त्वम् । रक्तविष्टति (बालुतेडडि) राजनि० ।

ताम्रपुष्पी स्त्री ताम्रं रक्तं पुष्पं यस्याः ङीप् । १धातकी
वृक्षे २पाटलावृक्षे च राजनि० ।

ताम्रफल पु० ताम्रं रक्तं फलमस्य । १अचोटकवृक्ष । राजनि० ।
२रक्तफलयुक्ते वृक्षमात्रे लि० कर्म० । ३रक्ते फले न० ।

ताम्रमूला स्त्री ताम्रं रक्तं मूलं यस्या अजादेराकृतिगण-
त्वात् टाप् । १दुरालभायां २लज्जालौ च राजनि० ।
३कच्छुरावृक्षे (खिराड) रत्नमाना । ४रक्तमूलके वृक्षमात्रे
लि० । कर्म० । ५रक्ते मूले न० ।

ताम्रयोग पु० चक्रदत्तोक्ते औषधभेदे तद्विधानादि तलोक्त
यथा “स्यात्प्रां संमर्द्य दातव्यौ माषिकौ रसगन्धकौ । नख-
क्षुण्णं तदुपरि तण्डुलीयं हिमाधिकम् । ततो नैपाल-
ताम्रादि पिधाय सुकरालितम् । पांशुना पूरयेद्गृहं
सर्वं स्यात्ततोऽनलः । स्यात्पयो नालिकां याव-
द्देयस्तेन मृतस्य च । ताम्नो ताम्रस्य रत्येकां
विफलाचूर्णरत्तिका । तत्रूषणस्य च रत्येका विड-
ङ्गस्य च तन्मधु । हतेनाजोक्षः लेढव्यं प्रथमे दिवसे
ततः । रत्तिहृदिः प्रतिदिनं कार्या ताम्रादिषु त्रिषु ।
स्थिरा विडङ्गरत्तिस्तु यदा भेदो विवक्षितः । तदा